ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: HRABANUS MAURUS. TURGOTUS DUNELMENSIS. PS. ORIGENES. HERIGERUS LOBIENSIS. RATRAMNUS CORBIENSIS. IOHANNES CASSIANUS

12. Jh. Seite 74v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36524
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

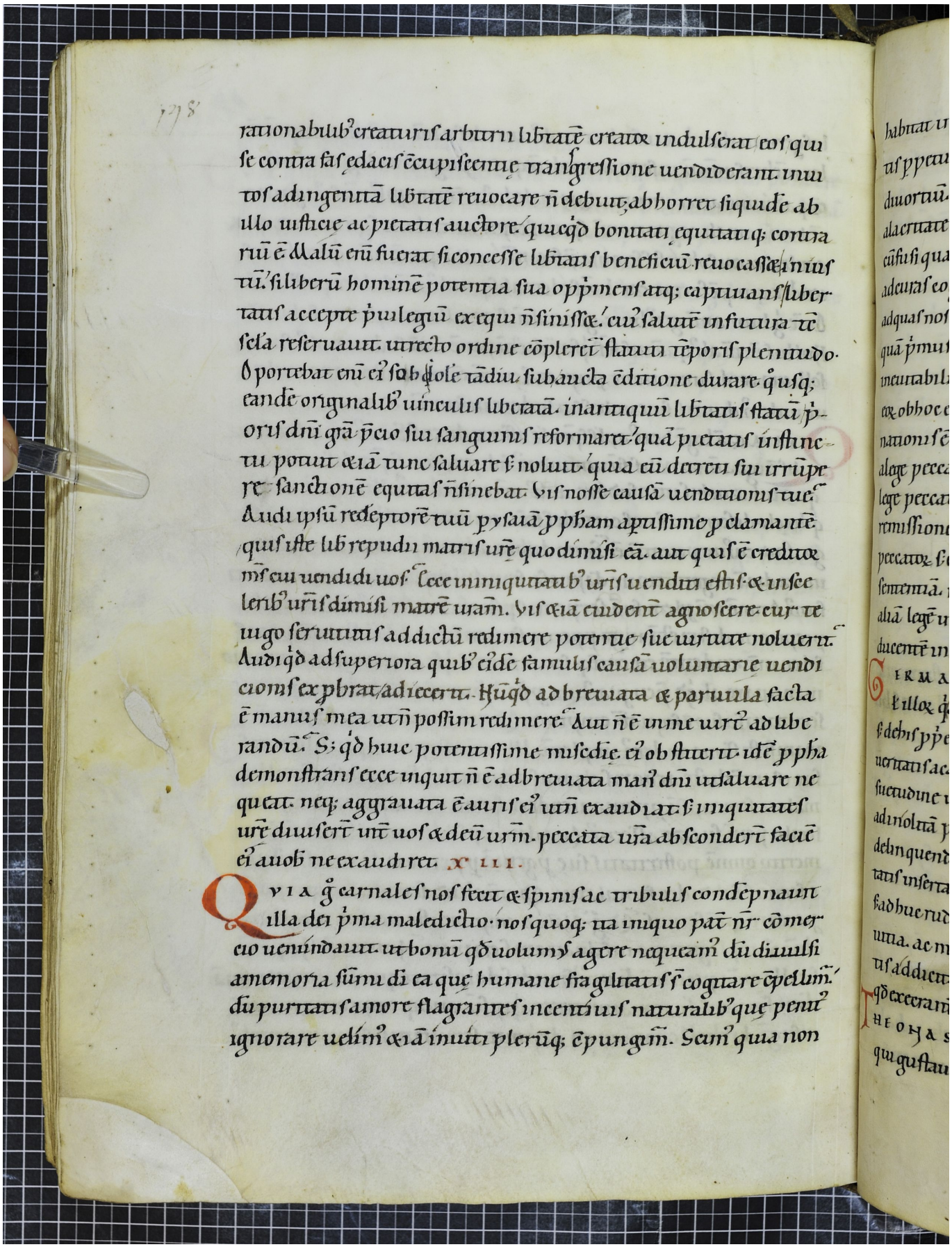

rationabilib' creaturis arbitrii libertate creatore indulserat eos qui se contra fas edacis ecupiscentie transgressione uendiderant. inui tos adingenitā libertate reuocare ñ debuit, abhorret siquidē ab illo iustitie ac pietatis auctore quicqd bonitati equitatiq; contrariū ē. Malū enī fuerat si concesse libertatis beneficiū reuocasse, iniustū. siliberū hominē potentia sua oppimens atq; captiuans, libertatis accepte p̄uilegiū ex equi ñ sinisse. cui' salutē in futura cē sēla reseruauit. utrecto ordine cōplere stātii tēporis plenitudo. Oportebat enī ei' sab ꝓole tādiu subaucta ēditione durare. q̄usq; eandē originalib' uinculis liberata. in antiquū libertatis statū p̄oris dñi grā p̄cio sui sanguinis reformaret. quā pietatis instinctu potuit et iā tunc saluare si noluit. quia eū decretū sui irrūpere sanctionē equitas ñ sinebat. Vis nosse causā uendationis tue. Audi ipsū redeptorē tuū p̄suā p̄phām apissime p̄clamantē. quis iste lib repudii matris urē quo dimisi eā. aut quis ē creditor mis eū uendidi uos. Ecce in iniquitatib' uris uenditi estis. et in sceleribus uris dimisi matrē uram. Vis et iā cuidenter agnoscere cur te iugo seruitutis addictū redimere potentie sue iuritate noluerit. Audi q̄d ad superiora quib' ei de famulis causā uoluntarie uendicionis exp̄brat, adiecerit. Huic q̄d ad breuiata et parūla facta ē manus mea uri ñ possim redimere. Aut ñ ē in me uirtus ad liberandū. Si q̄d huic potentissime misericordie ei' obstiterit. idē p̄phā demonstrans ecce inquit ñ ē adbreuiata man' dñi ut saluare nequeat. neq; aggrauata ē auris ei' uri ñ exaudiat. si iniquitates uē diuisert inter uos et deū uīm. peccata uīa absconderit facie ei' a uob ne exaudiret. X III.

Quia q̄ carnales nos fecit et spinis ac tribulis condēpnauit illa dei p̄ma maledictio. nos quoq; ita iniquo pat nr cōmercio uenundauit. ut bonū q̄d uolumus agere nequeamus. dū diuulsi a memoria sūmi di ea quē humane fragilitatis cogitare ēpellim. dū p̄uitatis amore flagrantes incentiuis naturalib' quē penitus ignorare uelim. et iā inuiti plerūq; ēpungim. Scim' quia non